

שיש יונה

בן יהודה ויפה. נולד ב־25 באוגוסט 1921 בבודפשט, בירת הונגריה, וגמר בה 8 כיתות של בית־הספר היהודי התיכוני. בשנת 1935 עלה לארץ. השתקע בחיפה, למד בשיעורי־ערב והסתגל מהר לשפה. בגיל צעיר הצטרף ל"הגנה" והשתתף באימוניה. בשנת 1937 נתקבל אביו לעבודות מכניקה עדינה במפעל האשלג שבדרום ים־המלח והמשפחה עברה לגור בירושלים. בעקבות האב נכנס גם יונה לעבוד במפעל ובגיל 17 כבר התמחה בעבודה מקצועית טכנית ובהלחמה ונמסרו לו עבודות אחראיות. בתקופת המלחמה בנאצים רצה להתגייס לצבא, אך הנהלת המפעל עמדה בתוקף על הישגותיו בעבודתו החיונית. בימים ההם השתתף בכל פעולות ה"הגנה" וביחוד עסק בהתקנת מחבואים לנשק־המגן. עם גמר המלחמה עבר לירושלים ופתח בית־מלאכה להלחמה. עם התחלת ההתקפות הערביות עסק במרץ בהתקנת שריון לכלי־הרכב ויחד עם זה יצא בלילות לעמדות השמירה. לאחר שגויס לחי"ם ונלקח לאימוני־קרב פסקה המלאכה, עד שהמהנדס הראשי של "הדסה" דרש כי יחזור להתקנת משוריינים הדרושים לו. בליל קרב סוער, באפריל 1948, ניתנה פקודה להוציא את יונה מהעמדות ולשלחו למלאכתו, אלא שהוא החליט להיות בין הלוחמים בשורות הראשונות ויצא אל החזית המסוכנת ביותר: בליל ה־17 במאי היה בין הפורצים את המצור על העיר העתיקה וב־18 בו חדר לשם וטבעת־הכיתור נסגרה שוב. במשך 5 ימים לחם יונה בקרבות מרים, גילה מסירות לחבריו ואומץ־לב. ביום 23 במאי 1948, בהיותו בעמדה בעיר העתיקה, הרים את רובהו כדי להשיב אש לצליפת האויב, בו ברגע פגע בו כדור ולאחר שהוגשה לו "עזרה ראשונה" מת בזרועות חבריו. נקבר בעיר העתיקה.